

CE in grote lijnen uitgelegd.

Eerst en vooral gelden er een paar richtlijnen zoals omschreven op het CE certificaat. Is goed omschreven en eigenlijk weet men tamelijk goed in welke gevallen men zich waar aan dient te houden.

Dit zijn als het ware de minimum normen, de basisregels die voor iedereen gelden en overal ongeveer gelijk zijn.

Alles met een motor valt onder de machinerichtlijnen dus ook een windscherm.

Wat niet wil zeggen gezien grote en gebruik dit altijd even evident is.

Vandaar het belang een norm op windschermen te hebben die dit alles goed omschrijft.

Iedere fabrikant moet van zijn product een risicoanalyse maken. En hier begint het grote verschil te ontstaan.

Sommigen willen geen risico lopen, omschrijven al vlug iets als een gevaar en doen er iets aan.

Anderen daarentegen door diverse redenen zien minder vlug een gevaar en grijpen minder vlug in.

Enmaal de gevaren en risico's gekend maakt men een risicograaf. Men geeft een getal aan het gevaar. De ene al een iets hoger of lager getal volgens hoe men voor zichzelf het risico al of niet groot inschat. Twee identieke systemen door twee totaal verschillende standpunten bekeken kunnen dus totaal anders beoordeeld worden en als zeer verschillend uitvoeringen op de markt komen. Weliswaar beiden zullen voldoen aan de CE norm.

Is er een gevaar of bestaat er ergens een risico dan zijn er twee mogelijkheden.

- Ofwel lost men dit op ongeacht hoe, nog de prijs die het kost.
- Ofwel door bepaalde redenen gaat men over naar een risicobeperkende maatregel. Men lost het probleem voor een deel op tot het rest risico aanvaardbaar is.
Aan de klant om nu al of niet tevreden te zijn met deze oplossing, het rest risico te aanvaarden of te gaan voor iets wat veiliger is.

Verder kam men voor twee redenen uitzonderingen bekomen.

- Indien het praktisch niet haalbaar is.
- Indien het economisch niet haalbaar is.

Met als resultaat dat de ene fabrikant dit als niet haalbaar aanziet en de andere nog kosten nog moeite spaart en er wel in slaagt een oplossing te vinden.

Omschrijft een fabrikant een bepaald gevaar of rest risico al of niet als gevaarlijk, doet er iets of niets mee, blijkt er nooit een ongeval door te gebeuren is er geen probleem.

Gebeurt er wel iets dan zal men dit bekijken en kan men zeggen dat men het (rest) risico verkeerd ingeschat heeft, er toch iets moest tegen gedaan hebben en kan men als fabrikant eventueel alsnog aansprakelijk gesteld worden voor het verkeerd inschatten van een gevaar.

Gezien de ernst van de gevaren en de gevolgen hiervan, lost men geen probleem op met nepoplossingen zoals de verantwoordelijkheid doorschuiven d.m.v. risico-omschrijving op een blaadje papier. Dit geeft de klant een vals veiligheidsgevoel.

Zolang er niets gebeurt, wordt het dan ook als veilig geacht. Pas als er iets gebeurt acht men het onveilig en kan het gebeuren dat het verboden wordt. Echter dan is het eigenlijk al te laat.

De ene fabrikant gaat dus verder in het beveiligen dan de andere indien men dit nodig acht. Men wil als fabrikant al of niet een bepaald risico op zich nemen door iets wel, niet of anders op de markt te brengen en kiest al of niet voor veilig.

Wettelijk is binnen CE in de praktijk er dus een zeer groot verschil mogelijk. En zo bestaan er in de praktijk gevallen waarbij de ene fabrikant iets als een gevaar aanziet en er effectief iets aan doet. Een andere fabrikant beperkt zich tot risico beperkende maatregelen en vindt het rest risico aanvaardbaar.

Dit als antwoord op de vele vragen en opmerkingen die beginnen met:

- Waarom is dit nodig ?
- Moet het wel?
- Wat heeft het voor nut?
- Het kost alleen maar geld.
- De ene doet het wel, de ander niet.

Ook in dit geval bepaald de markt wat er mee gebeurt.

Klant kijkt wat in de markt te vinden is, besluit na meerdere systemen bekeken te hebben wat deze zeker wel of niet wil en is al af niet bereid hiervoor al of niet iets meer te betalen.

En dan zijn er natuurlijk de mensen die op één of andere manier proberen de wet te omzeilen en de verantwoordelijkheid voor het afwijken van iets doorschuiven naar een ander.

Een grote verantwoordelijkheid rust in dit geval ook bij de verkoper die de klant vooraf goed moet inlichten.

De installateur van de uitvoering die moet zorgen voor correcte montage. Eerst iets correct verkopen en dan al of niet voor bepaalde redenen opzettelijk anders monteren kan eigenlijk niet. Op dit moment loopt men een risico en heeft CE ook totaal geen waarde.

Ook al hangt er ergens CE label aan, alsnog als er iets gebeurt is men verantwoordelijk als men iets gedaan heeft wat eigenlijk niet mag. Onder de noemer “ ik wist het niet “ al of niet opzettelijk iets doen wat niet mag kan zware gevolgen hebben.

Wat een ander nu al of niet wel doet, laat U niet verleiden al of niet zaken te doen die eigenlijk niet kunnen.

Zorg ervoor dat uw installatie in orde is.

Net zoals prijs – kwaliteit waarbij men kiest uit wat bestaat in de markt kan men binnen CE een groot verschil hebben. Ook hier aan de klant om een keuze te maken voor wat men hierin belangrijk acht.